

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 406/2015-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených advokátkou JUDr. Zuzanou Tomášovou, Železničná 90/12, Považská Bystrica, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. D 1564/94, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]
o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 1. rade“), [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka v 2. rade“), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 3. rade“; spolu ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou

JUDr. Zuzanou Tomášovou, Železničná 90/12, Považská Bystrica, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 1564/94.

K sťažnosti sťažovateľov nebolo priložené splnomocnenie pre advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pričom zo samotnej sťažnosti vyplynulo, že „v čo najkratšom čase bude tento predbežný návrh opravený a doplnený advokátom“. Sťažnosť sťažovateľov bola ďalej doplnená podaním z 27. apríla 2015 doručeným ústavnému súdu 5. mája 2015, v ktorom sťažovatelia opäť uviedli, že „právne zastúpenie uvedie sa dodatočne“ a zmenili nimi požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia z 50 000 eur na 100 000 eur pre každého.

Ústavný súd z uvedených dôvodov vyzval 6. mája 2015 sťažovateľov, aby v zmysle náležitostí sťažnosti predpísaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predložili splnomocnenie pre advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

Sťažovatelia podaním z 29. mája 2015 doručeným ústavnému súdu 1. júna 2015 a advokátka JUDr. Zuzana Tomášová podaním z 1. júna 2015 doručeným ústavnému súdu 4. júna 2015 predložili ústavnému súdu splnomocnenie pre advokátku na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uvádzajú, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. D 1564/94 došlo k porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, k čomu dodávajú:

„- 3. aug. 2009:; Sťažnosť [REDAKOVANÉ], predsedníčke OS, pre nečinnosť v konaní D 1564/94.

- 6. aug. 2009: Je odpoveď [REDAKOVANÉ], predsedníčky OS.
Spr. 1520/09.

- 12. okt. 2009: Je výzva [REDAKOVANÉ], predsedníčke OS na moju urgenciu zo dňa 3. aug. 2009, keď v Spr. 1520/09 ste sa dopustila množstvo závažných a úmyselných pochybení. Žiaľbohu bez odpovede.

- 20. dec. 2013: Urgencia na moju výzvu zo dňa 9. okt. 2009, Spr. 1520/09
Žiaľbohu bez odpovede.

- 20. aug. 2013: Urgencia na prietahy v konaní D 1564/94. Žiaľbohu bez odpovede.

- 27. sept. 2013: Upomienka na prietahy v konaní D 1564/94.

- 16. okt. 2013: Odpoveď [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], podpredsedu OS,
Spr. 1501/2013, v ktorej mi bolo oznámené, že ku Vašej sťažnosti sa nebudeme vyjadrovať.

- Je Zápisnica Spr 1501/2013 napísaná na Okresnom súde v Považskej Bystrici dňa 23. jan. 2013, za prítomnosti [REDAKOVANÉ], predsedníčky okresného súdu a [REDAKOVANÉ], podpredsedu okresného súdu.

- 28. jan. 2014: Som upozornil [REDAKOVANÉ], predsedníčku okresného súdu na hrubé nedostatky, zavádzanie a protirečenie si a nakoniec spomínaná zápisnica nie je podpísaná a opečiatkovaná.

a/ Ako som v mojej urgencii dňa 20. dec. 2013 uviedol, keď [REDAKOVANÉ] predsedníčka okresného súdu uviedla v Spr. 1520/09 uviedla, že ak aj súd dňa 11. 11. 1994 /č. l. 13/ poveril notárku [REDAKOVANÉ] na konanie v D 1564/94, považovať treba za nulité, povinnosťou súdu bolo podľa § 164 OSP vydať opravné uznesenie o nesprávnostiach a upovedomiť účastníkov konania.

§ 164 OSP: Súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby vpísaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

b/ Ako som už uviedol, v spomínanej zápisnici aj o právnom názore Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v roku 1994 vyslovil názor, že mnohé rozhodnutia bývalých ŠN nemôžu byť podkladom pre vyrovnanie ukrátených dedičských podielov, čím neboli splnené podmienky pre vedenie sporu podľa § 103 a 104 O. s. p. Najvyšší súd SR v Bratislave

už v sept. 1998 vzhľadom k veľkému množstvu chybných rozhodnutí bývalých ŠN zaujal názor, že dedičské konania sa nemusia opakovať. V tomto názore o retroaktivite nie je zmienka!

Trvám na svojom tvrdení, že môj otec, ako náš právny predchodca sa stal obeťou podvodu okresného súdu, za ktorý nesie plnú zodpovednosť sudkyňa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] ktorá od roku 2007 zastáva funkciu predsedníčky okresného súdu...

Keď bolo prejednávané dedičské konanie po poručiteľovi [REDAKOVANÉ] v roku 1962 na ŠN v Považskej Bystrici, postupovalo sa podľa platného zákona č. 141/1951 Zb. z. Podľa toho zákona mohol prebrať poľnohosp. pôdu iba jeden z dedičov.

Môj už nebohý otec požiadal o vyrovnanie ukrátených dedičských podielov podľa zákona č. 293/1992.

Bolo zistené, že nedošlo k riadnemu prejednaniu dedičstva a preto Okresný súd v Považskej Bystrici súdne konanie zastavil a spisový materiál bol odstúpený dedičskému oddeleniu súdu na riadne prejednanie dedičstva. S tým súhlasil ako môj už nebohý otec, aj jeho sestra, ako odporkyňa. Dedičským oddelením súdu bola poverená notárka [REDAKOVANÉ], ako súdna komisárka. Pôvodné konanie ŠN D 246/62 dostalo nové označenie D 1564/94. Na čísle listu 1 až 11 je uvedený pôvodný spis. materiál D 246/62, číslo listu 12, je uznesenie 7 C 815/94. Na čísle listu 13, je poverenie pre notárku [REDAKOVANÉ] konať, t. j. riadne prejednať dedičstvo. Na čísle listu 14 je poverenie pre notárku [REDAKOVANÉ] dodatočne prejednať novoobjavený majetok po [REDAKOVANÉ], ktorý v pôvodnom dedičskom konaní D 246/62 nebol prejednaný.

Dňa 12. sept. 1995 bol spisový materiál D 1564/94 vyžiadaný od notárky [REDAKOVANÉ] späť na okresný súd a až do roku 2000 uložený u sudkyne [REDAKOVANÉ]. Teda konala v rozpore so zákonom a spis u seba ukrývala.

V roku 1996 zomrela sestra, tj. odporkyňa môjho otca. Dedičstvo po nej prejednávala notárka [REDAKOVANÉ], ktorej nebolo zo strany súdu predložené uznesenie 7 C 815/94 a dedičia po [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] neupovedomili notárku o existencii citovaného uznesenia. Tak bol pripojený aj celý majetok po neb. [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], ktorý nebol riadne prejednaný.

Tak sa stalo, že otec zostal nemajetným. Zomrel 3. marca 1998. Veľmi zle znášal, že bol o nehnuteľnosti po svojom otcovi, ktorý bol tiež spoludedičom, ukrátený. Je nesporné, že táto udalosť urýchlila jeho smrť.

Z uvedeného je nesporné, že zo strany Okresného súdu v Pov. Bystrici došlo k úmyselnému porušovaniu zákonov a k mareniu vykonateľnosti právoplatného súdneho uznesenia. Sťažovateľ sa dostal do psychického tlaku a stratil dôveru v spravodlivosť súdov.

Zdravotný stav sťažovateľov je vážne poškodený a to práve zo stresov, zo zdĺhavých a nespravodlivých súdnych konaní ako aj nečinnosti. Veď len súdne trovy a iné poplatky dosiahli sumu 100.000 Sk. Túto nespravodlivosť riešil sťažovateľ alkoholom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že tu boli porušené základné ľudské práva sťažovateľa, garantované ČL. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď po 20 tich rokoch nie je ukončené pojednávanie v dedičskom konaní o vyrovnaní dedičských podielov na základe zákona č. 293/1992 Zb. z.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľa navrhujú, aby ústavný súd prijal ich sťažnosť na ďalšie konanie a aby vydal tento nález:

„Základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa Čl. 48, odst. 2 Ústavy Slovenskej republiky bolo porušené.

Okresnému súdu v Považskej Bystrici v konaní D 1564/94 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľom: 1/ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústavný súd priznáva primerané zadostučinenie, najmä za dehonestáciu a degradovanie osoby, v sume 50.000 Euro.

2/ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústavný súd priznáva primerané zadostučinenie, za dehonestovanie a degradovanie osoby, v sume 50.000 Euro.

3/ [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústavný súd priznáva primerané zadostučinenie, najmä za dehonestovanie a degradovanie osoby, v sume 50.000 Euro.

Uvedené sumy je povinný vyplatiť Okresný súd v Považskej Bystrici do dvoch mesiacov od právoplatnosti od tohto uznesenia.

Okresný súd je povinný vyplatiť trovy právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu... do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1564/94.

1. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa v 1. rade podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. D 1564/94

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej súd už rozhodol.

Ústavný súd zistil, že uznesením sp. zn. II. ÚS 450/2012 z 18. októbra 2012 rozhodol okrem iného o odmietnutí sťažnosti sťažovateľa v 1. rade vo vzťahu k namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1564/94 z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom ústavným súdom o sťažnosti pod sp. zn. Rvp 2812/2014 vystupuje sťažovateľ v 1. rade, ktorý sa domáha vyslovenia porušenia rovnakého základného práva vo vzťahu ku konaniu okresného súdu, o ktorom už ústavný súd rozhodol svojím uznesením č. k. II. ÚS 450/2012-12 z 18. októbra 2012. Sťažovateľ v 1. rade sa domáha toho, aby ústavný súd konal vo veci, o ktorej už raz právoplatne rozhodol, bez toho, aby sa zmenili podmienky konania. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa v 1. rade podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

2. K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľky v 2. rade a sťažovateľa v 3. rade podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. D 1564/94

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd už rozhodol, že v kontexte podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je v zásade „iným zásahom“ pre počítanie lehoty na včasnosť podania sťažnosti (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03).

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začala sťažovateľke v 2. rade a sťažovateľovi v 3. rade v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa „dozvedeli“ o zbytočných prieťahoch, teda o „inom zásahu“ okresného súdu, ktorý označili za účastníka tohto konania.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že dedičské konanie, ktoré okresný súd viedol pod sp. zn. D 1564/94, právoplatne skončilo vydaním osvedčenia o dedičstve z 5. apríla 2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2001.

Z uvedených zistení ďalej vyplýva, že sťažovateľka v 2. rade a sťažovateľ v 3. rade sa aj o skončení napadnutého konania sp. zn. D 1564/94 (ktorého účastníkmi boli) dozvedeli najneskôr v roku 2001. Pretože sťažnosť sťažovateľky v 2. rade a sťažovateľa v 3. rade bola podaná ústavnému súde v čase (24. marca 2014), keď dávno uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky v 2. rade a sťažovateľa v 3. rade posúdiť ako podanú oneskorene.

Nad rámec uvedeného ústavný súd ďalej uvádza, že po právoplatnom skončení konania sp. zn. D 1564/94 (23. apríl 2001) sťažovateľ v 1. rade podal návrh na dodatočné prejednanie novoobjaveného majetku po poručiťovi [REDAKOVANÉ] (ide o návrh, ktorý bol v spise sp. zn. 5 Nc 56/03 vybavený prevodom do konania sp. zn. D 1564/94; bola mu pridelená nová sp. zn. 10 D 162/05). Konanie o tomto novooznačenom návrhu bolo zastavené pre prekážku res iudicata uznesením č. k. 10 D 162/2005-88 zo 4. mája 2007. Z konania o tomto návrhu súčasne vyplynulo, že účastníkmi tohto konania sťažovateľka v 2. rade a sťažovateľ v 3. rade neboli.

Ďalší súvisiaci návrh sťažovateľa v 1. rade na dodatočné prejednanie dedičstva po poručiťovi [REDAKOVANÉ] okresný súd viedol pod sp. zn. 14 D 335/2011. Sťažovateľ v 1. rade bol vyzvaný, aby označil, ktorý majetok má okresný súd dodatočne prejednať, a aby zaplatil súdny poplatok; keďže sťažovateľ v 1. rade tak neurobil, okresný súd konanie o jeho návrhu uznesením č. k. 14 D 335/2011-78 z 21. decembra 2011 zastavil. Rozhodnutie okresného súdu o zastavení konania Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17 Cod 8/2012-85 z 25. apríla 2012 potvrdil (právoplatnosť nadobudlo 5. júna 2012).

Ústavný súd pre úplnosť uvádza, že o namietanom porušení základného práva sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže konať a rozhodovať iba vtedy, ak sa namietané porušenie uvedeného základného práva sťažovateľov týka konania, ktoré aktuálne prebieha v ich veci pred všeobecným súdom, nie ak sa týka konania, ktoré už bolo právoplatne skončené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľov a rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015